

Adoptiekinderen

Liturgiesuggesties:

Psalm 92: 1 en 2

Opwekking 369

Psalm 119: 28

Na doopbeloften ouders: Psalm 105: 5

Dooplied: Ik zegen jou in Jezus' naam

1 Johannes 2;28-3:10

Opwekking 136

Heidelbergse Catechismus: Zondag 13

Na verkondiging: Gezang 333:1-5

Gezang 440: 1

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Elke keer weer is het een wonder ... als er een kindje geboren wordt.

Zo'n teer en pril begin.

Je hebt het misschien al zo vaak gezien.

Maar 't is toch anders als het gaat om de geboorte van je eigen kind.

Jouw kind - een wonder van God.

Een geschenk, een cadeau, dat God aan jou - als ouders van dit kind - aan jullie zorg heeft willen toevertrouwen.

Jouw kind ... Gods kind!

Want ... dát geloven we toch, dat onze kinderen ... kinderen van God zijn.

Kinderen van het verbond met God.

Verbondskinderen ... geboren uit ouders die geloven.

En daarom zijn zij ... het eigendom van God.

Daarom dopen wij ... ook de kleine kinderen.

Want het teken van de doop ... is het teken van het horen-bij-God.

Onze kinderen horen bij God.

En God hoort bij onze kinderen.

Kinderen van God ... uit genade tot kinderen van Hem aangenomen.

Gods adoptie-kinderen.

*

Ik vind, gemeente, dat zondag 13 van ons leerboek van het geloof ... vanmorgen zo prachtig aansluit bij de doop.

Daarom hebben we die woorden vanmorgen nog weer eens gelezen.

“Waarom wordt Hij - Jezus Christus - Gods eniggeboren Zoon genoemd, terwijl toch ook wij Gods kinderen zijn?”

En het antwoord op deze vraag naar de betekenis van het kindschap ... wordt als volgt omschreven:

“Omdat alleen Christus van nature de eeuwige Zoon van God is.

Maar wij zijn om zijnentwil uit genade tot kinderen van God aangenomen.”

*

De Bijbel, broeders en zusters, jongens en meisjes, vertelt ons: God heeft een Zoon!
Een eniggeboren Zoon, die Hij liefheeft op een manier waar je jaloers op zoudt
mogen zijn.

Wat een liefde heeft God voor Zijn Zoon!

Spreeken 8 zegt over die Zoon: "Toen was ik een troetelkind bij Hem, ik was één en
al verrukking - dag aan dag - te allen tijde mij verheugend voor zijn aangezicht." (vers
30)

God heeft een Zoon.

Een eniggeboren Zoon.

Een Zoon waar Hij intens veel van houdt.

En omgekeerd: die Zoon houdt maar wat veel van z'n Vader.

Wederzijds is er liefde, verbondenheid, eenheid.

God heeft een Zoon.

En zoals Abraham ééns zijn Zoon op het brandoffer-altaar heeft gebonden ... zo heeft
God, de Vader, Zijn enige Zoon - het liefste dat Hij bezat - als een offer laten
vastspijkeren aan een kruis.

De Bijbel zegt dat deze Zoon van God gegeven is ... tot een volkomen offer voor al
onze zonden.

Door God zelf.

Om ons mensen van de eeuwige dood te redden.

Zijn Zoon, voor ons, in onze plaats.

Opdat wij, dus u en jij en ik en die beide kinderen die vanmorgen mochten worden
gedoopt tot kinderen van God - uit genade - aangenomen zouden worden.

Gods adoptie-kinderen.

God heeft, gemeente, maar één Zoon: één natuurlijke Zoon.

Dat is Jezus, de Christus.

Maar daarnaast heeft God Zijn vele aangenomen kinderen.

Dat zijn wij, u en jij en ik.

Aangenomen, geadopteerd.

Als kinderen van God!

*

Als je op bezoek bent, zie je soms bij mensen een fotootje van een gekleurd kind op
de schoorsteen of op de televisie staan.

Een kind ... gered, geadopteerd.

Ver weg. In een ander land van de wereld.

Een kind, dat je uit zorg, uit bewogenheid, uit barmhartigheid ... een plaats in je hart
en in je leven hebt willen geven.

Het is genade dat je voor dit kind - op afstand - toch wilt zorgen, mag zorgen.

Want het kind heeft het zelf ... niet verdiend.

Er is geen enkele bloedband tussen de ouders en dit kind, dat hen daartoe zou
kunnen verplichten.

Uit genade ... aangenomen ... tot kind van deze ouders, dit gezin, deze gemeente.

Ja, ook als gemeente hebben we samen een aantal kinderen financieel mogen adopteren.

Hun namen staan boven in het jeugdlokaal van de kerk.

“Redt een kind.”

Adopteer een kind.

God heeft, broeders en zusters, jongens en meisjes, vele kinderen gered.

Hij heeft hen - om Christus' wil - uit genade tot Zijn kinderen willen aannemen.

Het zijn er zelfs zoveel geworden, dat het getal van Gods kinderen ... een schare is geworden, die niemand tellen kan, schrijft Johannes in het laatste bijbelboek: de Openbaring.

*

Nu werden veel kinderen - in de tijd waarin bijbelboeken geschreven werden ... verkocht als slaven.

Je kent ongetwijfeld de verhalen daarvan.

Denk maar aan Jozef, om een voorbeeld te noemen.

Verkocht als slaaf naar Egypte.

En ook de Here Jezus werd voor dertig zilverstukken - de prijs voor een slaaf in die tijd - door Judas verraden en verkocht.

Kinderen ... verkocht als slaven op de markt.

Verkocht en gekocht.

Gekocht door een nieuwe heer, een nieuwe meester, een nieuwe eigenaar.

Gekocht voor een zekere som met geld.

Het was een goede handel, die slavenhandel in die tijd.

Wij, Nederlanders kunnen daar - wat onze vaderlandse geschiedenis betreft - over meepraten.

Die handel van mensen als slaven is - als ik nog even verwijzen mag naar het tweede deel van zondag 13 - de achtergrond van de vraag:

“Waarom noemt gij Hem - en bedoeld wordt natuurlijk de Jezus Christus ...

Waarom noemt gij Hem Here?”

“Omdat - luidt het antwoord - omdat onze Here Jezus Christus ons heeft vrijgekocht en verlost.”

Onze Here.

Onze Heer, onze Meester, onze Eigenaar.

De naam heer of meester werd door slaven gebruikt om daarmee hun verhouding tot hun eigenaar aan te geven.

Eigenaars van slaven hadden het recht op deze titel.

Zij hadden hun slaven voor de prijs van zilver en goud gekocht.

Here, Meester, Eigenaar, Gebieder.

Waarom noemt gij Hem onze Here?

Omdat Hij - Jezus Christus - ons

* met lichaam én ziel,
* van ál onze zonden,
* niet met zilver of goud,
* maar met zijn kostbaar bloed,
* vrijgekocht en van alle heerschappij van de duivel verlost,
* en ons tot zijn eigendom gemaakt heeft.

*

Beste doopouders, broeders en zusters, jongens en meisjes,
bij de doop belijden wij ... dat wij én onze kinderen, niet van onszelf zijn ... maar van
Jezus Christus.

Hij heeft - als onze Heer en Meester - recht op ons.

Hij heeft ons vrijgekocht.

Want door de zonde waren wij slaven geworden van de duivel en van de dood.

Maar Gods Zoon, onze Here Jezus Christus, is vanuit de hemel naar deze aarde
gekomen ... om ons vrij te kopen.

Leven moest worden gegeven voor leven.

Bloed voor bloed.

Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onze Here, offerde zichzelf voor ons op.

Onze Here.

Slaven worden kinderen!

Slaven worden tot kinderen aangenomen.

Slaven worden verlost ... om kinderen van God te zijn.

* * *

Eén Zoon ... ontelbare kinderen.

Kinderen van één Vader.

De apostel Johannes, broeders en zusters, jongens en meisjes, spreekt over dat
kindschap in het bijbelgedeelte dat we samen hebben gelezen.

Een kind van God.

Johannes is er - om zo te zeggen - vól van.

Vol van dat wónder van Gods onbegrijpelijk grote liefde ... een kind van God te
mogen zijn.

Hij zoekt naar woorden, om die liefde van God tot uitdrukking te brengen:

"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen van God
genoemd worden, en wij zijn het ook."

Ziet!

Je moet het dus willen zien: die liefde van God de Vader.

Je ogen moeten er voor open gaan.

Zoals de ogen van een pasgeboren baby voor de eerste keer open gaan en met
verwondering de nieuwe wereld om zich heen met eigen ogen ziet.

"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven ..."

In het diepe besef van eigen zonde en onwaardigheid ... mag Johannes in
aanbiddende verwondering staan ... aan de oevers van die onmetelijke en onpeilbare
zee van Gods eeuwige, onbegrijpelijke en verkiezende liefde.

En hij zingt zijn loflied op de onmetelijke en onpeilbare liefde van God, onze hemelse Vader.

Onmetelijk - niet te meten.

Onpeilbaar - niet te peilen.

Dat is Gods liefde.

Gods liefde voor ons, voor u en voor jou en voor mij.

Mensen, die die liefde niet verdiend hebben.

* * *

"... dat wij kinderen van God genoemd worden en ... we zijn het ook."

Kind van God.

Wat betekent het nu ... dat je een kind van God genoemd wordt?

Dat je een adoptie-kind van God mag zijn?

Drie dingen belooft God bij je doop:

* als een Vader wil Hij je leven lang voor je zorgen en je beschermen tegen de machten van de duisternis;

* als de Zoon wil Hij je leven bevrijden van de zonde en je het eeuwige leven geven;

* als de Heilige Geest wil Hij je steeds dichterbij de Here Jezus brengen en wil Hij je leven steeds nieuwer maken.

Dat belooft God ons en onze kinderen als ze worden gedoopt.

En die woorden gaan een leven lang mee.

Telkens weer mag je daar op terug vallen.

Telkens weer mag je God aan zijn beloften houden!

Ik vind dat altijd een geweldige troost en houvast voor ouders die hebben moeten ervaren dat hun kinderen andere wegen hebben gekozen.

Kinderen die afgedwaald zijn van God en van de gemeente.

Je mag als ouders God houden aan zijn Woord.

'U hebt het toen - bij de doop van ons kind - beloofd.'

'Als wij het niet meer vast kunnen houden, houdt U ons kind dan vast.'

De doop als een belofte-grond en als een pleit-grond.

Kind van God.

Aangenomen. Geadopteerd.

Met het kostbaar bloed van Christus vrijgekocht en Zijn eigendom geworden.

Over liefde gesproken.

*

Komt het dan vanzelf goed met een kind van God dat gedoopt is?

Nee, zegt de Bijbel, zegt Jezus zélf.

Een kind van God ... moet ook een wedergeboren kind van God worden.

Er moet iets met je gebeuren.

Van Boven. Van de Heilige Geest.

"Uit God geboren worden!"

Daar komt het, broeders en zusters, jongens en meisjes, voor een ieder van Gods kinderen op aan.
Op dat wonder van de wedergeboorte.
Dat gebeurt binnen in je.
In je hart. In de directie-kamer van je leven.
Daar wordt je een nieuw mens.
Daar neemt Jezus Christus het van je over.
De leiding van je leven.
En vanuit die directiekamer - je hart - gaan er de communicatielijnen naar anderen toe.
Die merken dat er wat in je is veranderd.
Misschien niet van het ene moment op het andere.
Maar ze merken het - vroeg of laat.
Er is wat gebeurd.
Van binnen. In het hart van die mens.
Je merkt het:
* in zijn of haar doen-en-laten;
* in zijn of haar spreken en zwijgen.
Die is een 'ander' mens geworden.
Opnieuw geboren geworden ... door de Heilige Geest.
De Geest van God, die op het Pinksterfeest op mensen is uitgestort.
Die het hart van een mens ... opent voor die onmetelijke en onpeilbare liefde van God

Wedergeboren. Opnieuw geboren worden.
Jezus zegt in het evangelie:
"Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk niet zien."

Er zijn mensen die zeggen ... ik zie niets van God.
Ik zie niets van Zijn Koninkrijk.
Ik zie niets van Zijn liefde.
Vraag God dan - in je gebed - of Hij je de ogen daarvoor wil openen.
Of je het mag gaan zien.
En je hart.
Dat je het persoonlijk mag ervaren.
Die liefde van God voor jou.
"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven ..."

*

"... dat wij kinderen van God genoemd worden en ... we zijn het ook."
Kind van God.
Een kind, broeders en zusters, jongens en meisjes, kan zelf z'n ouders niet uitzoeken.

Een kind kan niet zeggen: 'Ik neem die vader en ik neem die moeder.'
Een kind wordt een aangenomen kind.
De doop belooft ons en onze kinderen, dat God ons tot zijn kinderen wil ... aannemen.

* * *

Vaak vertoont een kind de kenmerken van z'n afkomst.

Een kind uit India, uit Afrika of waar ook vandaan kun je herkennen aan z'n uiterlijk en lichaamskleur.

Een kind heeft dikwijls ook iets in zijn genen meegekregen van z'n ouders of z'n grootouders.

De scheve neus van z'n vader ...

Of de kleur van de ogen van z'n moeder ...

Een opvallend karaktertrekje ... van opa of oma.

Een kind van God vertoont ook bepaalde kenmerken.

Een kind van God vertoont het beeld van God.

Je ziet iets van God in zo'n kind.

Het moet aan dat beeld van God ook beantwoorden.

Johannes kleurt dat beeld in met woorden als:

* reinigen;

* niet zondigen,

* rechtvaardig zijn en

* z'n broeder liefhebben.

Hij schrijft in vers 10: "Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel (her-)kenbaar: een ieder die de rechtvaardigheid niet doet ...

(met andere woorden:)

iedereen die het niet zo nauw neemt met de ander: met God en met de naaste - die is niet uit God (geboren),

evenmin als wie zijn broeder niet liefheeft."

Kinderen van God, broeders en zusters, jongens en meisjes, zijn dus herkenbaar:

* aan hun zorg en liefde voor God en de naaste;

* aan hun vechten tegen de zonde en het onrecht in de wereld;

* aan hun handel en hun wandel.

Als ouders en als grootouders mag je daarin je kinderen tot een voorbeeld zijn.

Dat is dikwijls niet gemakkelijk.

Je valt zo gemakkelijk weer terug in je 'oude' leven.

En dan is er ook nog dat duiveltje in je ... dat z'n best doet om je van weg van Gods Koninkrijk af te brengen.

Daarom herinnert dat teken op je voorhoofd je telkens weer ... aan je afkomst en aan je bestemming.

Je bent niet meer van jezelf.

Je bent - met lichaam en met ziel - met heel je mens-zijn ... het eigendom van je Here en Heiland, Jezus Christus.

Uit genade - aangenomen, geadopteerd als een kind.

Een adoptie-kind van God!

* * *

In het Liedboek voor de Kerken staat een prachtig dooplied: Gezang 334.

Het geeft in drie versen ... een hele preek.

* Vers 1: God roept ons en onze kinderen:

Laat de kinderen tot Mij komen.

* Vers 2: Wie door God wil worden aangenomen als zijn kind, moet nieuwgeboren, wedergeboren worden.

* Vers 3: En een gebed. Neem ons kind, bescherm ons kind.

Dat het vroeg U in dit leven, ja voorgoed zijn of haar hart mag geven.

Laten we dit gebed samen bidden:

Here Jezus, wij zijn nu
in het heiligdom verschenen,
met Jasper en Emma gaan wij tot U
wil uw zegen ons verlenen
waar de roepstem wordt vernomen:
laat de kinderen tot Mij komen.

Laat dit woord dan allermeeest
helder klinken in onze oren:
wie door water en door Geest
niet als kind werd nieuwgeboren,
wordt door U niet aangenomen,
kan in 't rijk van God niet komen.

Niemand, die ons helpen kan,
niemand kan ons kind beschermen.
Wie zijn wij? Neem Gij het dan,
draag het in uw groot erbarmen.
Dat het vroeg U in dit leven
ja voorgoed zijn hart mag geven.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 13 juni 2004

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !